

Overige financiële, juridische of organisatorische verbindingen

Onderstaand schema biedt een (niet limitatief) overzicht van vaak voorkomende verwevenheden die het WFZ vanuit risico-optiek relevant acht. De volgende categorieën worden nader toegelicht:

1. Financiële verwevenheden binnen een groep
2. Credit base bank wijkt af van deelname WFZ
3. Door deelnemer verstrekte garanties binnen een groep
4. Bestuurlijke verwevenheden
5. Fiscale verwevenheden

1. Financiële verwevenheden binnen een groep	
Interne rekening courant verhoudingen: Binnen een groep vinden in de regel doorbelastingen plaats van opbrengsten en/of kosten tussen rechtspersonen. Doorbelastingen kunnen via interne rekening courant verhoudingen plaatsvinden.	Risico: De deelnemer heeft een rekening courant vordering op een andere rechtspersoon binnen de groep en deze wordt niet periodiek afgerekend. De vordering loopt daardoor op. Het risico wordt groter wanneer de financiële positie bij de niet-deelnemende rechtspersoon zwak is waardoor de vordering mogelijk niet kan worden geïnd (debiteurenrisico).
Verstrekken van een lening: De deelnemer verstrekt een lening aan een andere rechtspersoon.	Risico: De deelnemer beschikt tot het moment van aflossen over minder liquiditeiten en/of kan de lening niet innen (debiteurenrisico).

2. Credit base bank wijkt af van deelname WFZ	
Groepskrediet van de bank: Een door de bank verstrekte financiering aan een groep met de voorwaarde dat de bank de volledige schuld kan verhalen op alle rechtspersonen binnen de groep. Feitelijk zijn alle rechtspersonen hoofdelijk aansprakelijk. De volgende situaties kunnen zich voordoen: A. De bank verstrekt financiering aan de entiteit die deelnemer is van het WFZ. De bank is akkoord dat deze financiering vanuit de entiteit/deelnemer naar andere entiteiten binnen de groep stroomt. De bank vraagt een eenzijdige hoofdelijkheidsakte van deze	Risico: De bank verhaalt de schuld uit hoofde van groepskrediet op de deelnemende rechtspersoon.

<p>entiteiten richting de entiteit die de lening heeft aangetrokken. Indien laatstgenoemde niet aan haar aflossingsverplichting voldoet, kan de bank dit verhalen op de andere entiteiten binnen de groep.</p> <p>B. De bank verstrekt rechtstreeks financiering aan de verschillende entiteiten binnen de groep. De bank vraagt een tweezijdige hoofdelijkheidsakte aan alle entiteiten. Indien een entiteit binnen de groep niet aan haar aflossingsverplichting voldoet, kan de bank dit verhalen op de andere entiteiten. Feitelijk ziet de bank alle entiteiten als één geheel.</p>	
<p>Saldoregulatie van bankrekeningen: Binnen een groep worden de banksaldi van de rechtspersonen periodiek afgeroomd en op één bankrekening gestort. Saldoregulatie gaat altijd samen met wederzijdse hoofdelijkheid richting de bank.</p>	<p>Risico: Een deelnemer heeft een ruime liquiditeit waarvan het saldo wordt afgeroomd ter dekking van (exploitatie)tekorten van niet-deelnemende rechtspersonen binnen de groep.</p>
<p>Garanties ten behoeve van financiering: Een bank is bereid is om financiering te verstrekken aan een rechtspersoon indien een andere rechtspersoon bereid is zich garant te stellen voor deze financiering (het zogenaamde mee verbinden).</p>	<p>Risico: Een deelnemer verstrekt een dergelijke garantie ten behoeve van de financiering voor een niet-deelnemende rechtspersoon en wordt vervolgens op deze garantie aangesproken.</p>

3. Door deelnemer verstrekte garanties binnen een groep	
<p>Garantstelling uit hoofde van continuïteit: Als er sprake is van een continuïteitsrisico bij een rechtspersoon mag de controlerend accountant geen goedkeurende controleverklaring bij de jaarrekening verstrekken. Dit kan ondervangen worden indien een andere, financieel gezonde rechtspersoon garant staat voor de continuïteit van deze rechtspersoon. Deze garantie heeft een strekking van minimaal één jaar vanaf datering van de controleverklaring van de accountant.</p>	<p>Risico: De deelnemer verstrekt deze garantie aan een niet-deelnemende rechtspersoon. Wanneer het continuïteitsgevaar zich daadwerkelijk voordoet moet de deelnemer haar garantietoezegging nakomen en met liquiditeit de niet-deelnemende rechtspersoon steunen.</p>

<p>Garanties ten behoeve van personeel:</p> <p>Een deelnemer die activiteiten afsplitst en deze onderbrengt in een aparte entiteit, of onderbrengt bij een andere (zorg)aanbieder, blijft voor de periode van één jaar na splitsing aansprakelijk voor het personeel dat ten tijde van de splitsing werkzaam was. De deelnemer is niet verplicht om het personeel terug te nemen indien de nieuwe rechtspersoon of andere (zorg)aanbieder binnen een jaar na afsplitsing failliet gaat, maar is wel verplicht om bepalingen in de arbeidsovereenkomst (salaris, vakantiegeld) na te komen voor zover die ontstaan zijn voor de afsplitsing. Dit risico kan als acceptabel worden beschouwd als de kans dat zich binnen een jaar een faillissement voordoet klein is, en als dit wel het geval is de verplichting gemaximeerd is tot één jaar. Wat betreft lopende contractuele afspraken met leveranciers (zoals lease- en schoonmaakcontracten) geldt dat de deelnemer aansprakelijk blijft voor vorderingen die ontstaan zijn voor de afsplitsing.</p>	<p>Risico:</p> <p>Indien een niet-deelnemende rechtspersoon haar activiteiten staakt en het personeel gebruik maakt van het recht om terug te keren naar de deelnemer. De deelnemer wordt dan geconfronteerd met extra (personeels)kosten waar geen opbrengsten tegenover staan.</p>
<p>Garanties op basis van '403-verklaring':</p> <p>Rechtspersonen zijn vanaf een bepaalde omvang controleplichtig, wat betekent dat de jaarrekening door een externe accountant moet worden gecontroleerd. Een rechtspersoon kan er desondanks voor kiezen om deze controle niet te laten uitvoeren. Dit kan alleen indien de moeder van de rechtspersoon een zogenaamde '403-verklaring' verstrekt. Dit betekent dat de cijfers worden meegeconsolideerd in de jaarrekening van de moeder, maar dat er geen afzonderlijke jaarrekening wordt opgesteld voor de dochter. Dit betekent echter ook dat de moeder hoofdelijk aansprakelijk is voor schulden van de dochter.</p>	<p>Risico:</p> <p>Een deelnemer geeft een '403-verklaring' af aan een niet-deelnemende dochter en vervolgens wordt deze op de aansprakelijkheid aangesproken</p>

4. Bestuurlijke verwevenheden	
Rechtspersoon als bestuurder: De deelnemer is in zijn hoedanigheid als rechtspersoon bestuurder bij een niet-deelnemende rechtspersoon.	Risico: In het kader van bestuurdersaansprakelijkheid kan de deelnemer in de functie als bestuurder worden aangesproken op zijn disfunctioneren.
Bestuurlijke unie: Bij een dergelijke unie bestaan de besturen en raden van toezicht van twee of meer entiteiten uit dezelfde natuurlijke personen. Het WFZ keurt in de regel bestuurlijke fusies goed mits er geen verwevenheden ontstaan tussen de entiteit die deelnemer is en de andere entiteiten.	Risico: Voor een bestuur is een bestuurlijke unie de opmaat naar een juridische fusie. Mogelijk ontstaan er verwevenheden alvorens de juridische fusie een feit is.

5. Fiscale verwevenheden	
Fiscale eenheid voor de omzet- en/of vennootschapsbelasting: Het voordeel is dat een groep één aangifte kan doen namens alle entiteiten binnen de groep waarbij vorderingen en schulden met elkaar in de aangifte kunnen worden gesaldeerd. Het gevolg van de fiscale eenheid is dat voor de belastingdienst sprake is van 'één onderneming'. Een fiscale eenheid voor de loonbelasting kan onder voorwaarden worden gevormd, maar is in de regel niet interessant omdat loonbelasting altijd betaald moet worden en derhalve niet kan worden gesaldeerd met vorderingen.	Risico: De deelnemer moet de belastingschuld van niet-deelnemende rechtspersonen betalen.
Interne doorbelasting van opbrengsten en kosten: In het algemeen gaat het hier om doorbelasting van kosten voor overhead, personeel en materiele kosten. Interne doorbelastingen zijn niet ongebruikelijk, maar het is wel van belang dat de doorbelasting op marktconforme voorwaarden plaatsvindt.	Risico: Een deelnemer ontvangt een te hoge doorbelasting van kosten of te lage doorbelasting van opbrengsten van een niet-deelnemende rechtspersoon. Hierdoor wordt een deel van het rendement uit de deelnemer overgeheveld naar een andere partij.